

Ter nagedachtenis aan

Herman Evering

Geboren te Losser

op 12 september 1921

Gehuwd met Riki Metternich

Sinds 5 oktober 1949

Overleden op 18 juni 2003

Pa is geboren als de jongste van 10 kinderen. Met het ouderlijk huis, de boerderij aan de Hoge Boekelerweg in Losser heeft hij een speciale band die ook in zijn laatste ziekteperiode nog een nadrukkelijke rol speelde.

Al op 14 jarige leeftijd begon hij zijn loopbaan in de textiel-fabriek de Bamshoeve in Enschede, waarvan hij na 43 arbeidzame jaren afscheid mocht nemen.

Vlak na de oorlog trad hij in het huwelijk met Riki Metternich. De eerste jaren van hun huwelijk stonden in het teken van vele verhuizingen en de geboorte van de kinderen.

Zijn hart was bij zijn gezin. Daar had hij alles voor over. Hij was goed voor ma en in de opvoeding was hij vastberaden, maar rechtvaardig. Bijna elke zondag trokken we samen met de familie Nijhof er op uit. Regelmatig gingen we samen met de familie, ooms tantes, neven en nichten met de tent naar Duitsland.

Wij denken met plezierige en warme gevoelens terug aan onze jeugd, aan onze jaren in ons ouderlijk huis aan de Muchteweg.

Door de aanwas met kleinkinderen groeide de familie lang-

zaam maar gestaag. Mede door zijn toedoen is de hechte familieband behouden gebleven. De vele feestjes, bijeenkomsten en weekendjes uit, hebben daartoe zeker bijgedragen. Wij als kinderen, aange trouwden en kleinkinderen zijn hem dankbaar voor al hetgeen hij in de voorbije jaren voor ons heeft betekend.

Hij was een man met een brede belangstelling en humor. Een man die prijs stelde op goede persoonlijke contacten en tot het laatst toe zijn hulpvaardigheid toonde.

De tuin, en dan vooral de moestuin, was zijn lust en zijn leven. Met name voor zijn kinderen was hij een vaste leverancier van groente uit eigen tuin.

Ook zijn rotsvaste geloof speelde in zijn leven een belangrijke rol. Hij is altijd een trouwe kerkbezoeker geweest. De gebeden kon hij zich tot het laatst toe herinneren.

Toen hij op 57 jarige leeftijd met vervroegd pensioen kon gaan heeft hij zijn tijd samen met ma nuttig en reislustig besteed. Vooral Nieuw Zeeland heeft bij hem een grote indruk nagelaten.

De laatste jaren liet zijn geestelijke gezondheid hem steeds meer in de steek. Zo erg zelfs dat hij 2 jaar geleden moest worden opgenomen in het WTCO. Voor allen die daarbij betrokken waren en voor hem in het bijzonder een hele zware stap. Zijn duidelijke eigen wil heeft hem het aardse leven doen loslaten. Wij hebben daar respect voor en zijn er van overtuigd dat hij op de voor hem bestemde plaats is aangekomen.

Riki Evering-Metternich
Kinderen en kleinkinderen